

opinió

Diari
de Tarragona

Presidente-Editor
Luis Sánchez-Friera

Consejo editorial
Antoni Coll i Gilabert

Director en funciones
Álex Saldaña Redondo

Subdirectora
Núria Pérez
nperez@diaridetarragona.com

Redactores jefe
Francesc Joan
fjoan@diaridetarragona.com
Xavier Fernández
xfdez@diaridetarragona.com

Coordinador
Javier Díaz
jdiaz@diaridetarragona.com
Tarragona
tarragona@diaridetarragona.com
Reus
reus@diaridetarragona.com
977 344 832
Llovera 53, 4. 43201 Reus
Costa
costa@diaridetarragona.com
977 299 768
El Vendrell 676 872 859
Camp de Tarragona
camp@diaridetarragona.com
Ebre
ebre@diaridetarragona.com
977 446 307

Director General
Santiago Batchillería
sbatchilleria@diaridetarragona.com

Director Financiero
Joan Rofes
jrofes@diaridetarragona.com

Distribución
Xavier Gómez
distribucion@diaridetarragona.com

Edita: PROMICSA
Domènec Guansé 2, 43005 Tarragona.
Tel 977 29 97 00
Depósito Legal T1128-1986 Ebre T1.078-
2006. Reus T1077-2006 costa TT 1078-
2006
www.diaridetarragona.com

AVISO LEGAL. PROMICSA. DIARI DE TARRAGONA
Todos los derechos reservados. En virtud de lo dispuesto en los artículos 8 y 32.1, párrafo segundo, de la Ley de Propiedad Intelectual, quedan expresamente prohibidas la reproducción, la distribución y la comunicación pública, incluida su modalidad de puesta a disposición, de la totalidad o parte de los contenidos de esta publicación, en cualquier soporte y por cualquier medio técnico, sea mecánico, fotográfico, magnético, electrónico, por fotocopia, o cualquier otro, sin la autorización expresa por escrito de PROMICSA DIARI DE TARRAGONA. A efectos de lo previsto en la LPI, PROMICSA DIARI DE TARRAGONA prohíbe expresamente la utilización de cualquier contenido de este diario con la finalidad de realizar resúmenes, reseñas o dossieres de prensa con objetivos comerciales (press-clipping) sin contar con la debida autorización escrita de la empresa editora.
© Tarragona 2010

Editorial

El precio de la luz

El sistema no tiene la transparencia que exige el consumidor. Urge una reforma lo más racional y consensuada posible

La subida escandalosa del precio de la luz estos primeros días del año ha vuelto a abrir la polémica entre los dos socios de la coalición de gobierno, en cuyo programa común se establecían varias medidas que podrían favorecer que bajaran el precio de la luz. Ese plan debería favorecer la «transición hacia la descarbonización y unos precios asequibles para el consumidor y las empresas». Al tiempo, se planteaba impulsar las normas legales necesarias para reformar el mercado eléctrico, para reducir progresivamente el coste de las energías renovables y que la reducción se traslade al precio de la electricidad. También promovían acabar con la sobretribución que reciben determinadas tecnologías y modificar la factura eléctrica» para reducir el porcentaje que representa el término de potencia. Nada de todo esto se ha puesto en marcha todavía y ahora se ha producido la tormenta perfecta: la ola de frío ha reducido a mínimos las energías eólica y fotovoltaica y ha elevado extraordinariamente la demanda, que ha sido atendida

por las centrales de ciclo combinado de gas natural. Pero el gas natural está por las nubes, por la fuerte demanda, por los problemas de suministro de Argelia y por el cierre temporal del canal de Panamá. Lo cierto es que la estructura de la factura de la electricidad española es la responsable de que nuestros precios sean de los más altos de la UE. El precio mayorista de la electricidad representa en torno al 35% del recibo final, en el que el 40% corresponde a los peajes y el 25% al IVA y al impuesto de electricidad. Parece evidente que el sistema no tiene la transparencia que exige el consumidor, por lo que es precisa una clarificación, previa a una reforma lo más racional y consensuada posible. La industria de generación de energía es vital para el país y no puede ser tratada con arbitrariedad. Pero es necesaria una clarificación que, de paso, desmonte la desconfianza que las eléctricas provocan en la ciudadanía, en gran medida por la táctica de llevar a exministros y a expresidentes del gobierno a sus consejos de administración.

Napi

El mirador

ÁLEX SALDAÑA
alex@diaridetarragona.com

Elecciones aplazadas

El aplazamiento de las elecciones no es, en absoluto, una buena noticia. Catalunya necesita de forma urgente un gobierno sólido, fuerte y estable –nada que ver, pues, con lo que tenemos ahora, con los socios que lo conforman tan divididos que resulta una odisea llegar a una decisión, la que sea, consensuada– para afrontar los complicadísimos tiempos que se nos avecinan. Es verdad que no parecía haber mucho interés en hacer los comicios y que es fácil ver en la decisión de posponerlos cierto tacticismo y miedo a las encuestas; de hecho, apenas se exploraron posibles soluciones por parte de un Govern que, paradójicamente, fue capaz de organizar un referéndum con todo en contra. Pero no es menos cierto

que la situación epidemiológica y las cifras de la pandemia aconsejan extremar la prudencia. No olvidemos que el número de muertes diarias es desolador e inasumible. En este sentido, es de agradecer que al menos por una vez los políticos –aunque sea por interés partidista– hayan escuchado la voz de los expertos sanitarios y se priorice, por encima de cualquier otra consideración, la salud y la vida de las personas. Ojalá fuera este siempre el punto de partida. Ojalá hubiera sido este el fundamento de todas las medidas que se han adoptado. Y, ya puestos a pedir, ahora que no perderán el tiempo –ni nos lo harán perder– con la campaña, por favor, dediquense a lo realmente importante y pongan los medios y los recursos necesarios para acelerar el proceso de vacunación, la única garantía hoy por hoy de que podamos salir de esta pesadilla y –también– de que podamos votar. De forma segura, eso sí, y cuanto antes, mejor.

Huella digital

Lo más leído en la web

Tarragona. El coronavirus vuelve con fuerza a las aulas de Tarragona

Cat/Es/Món. Las elecciones serán el 30 de mayo

Tarragona. TGN pierde un contencioso por la zona de pisos junto a Tabacalera

Reus. Un ladrón se fuga del Hospital Sant Joan

Entérate al instante de todo lo que pasa en tu ciudad.
Información local de calidad.

www.diaridetarragona.com

La Tribuna

Els talls d'electricitat al sud de les comarques de Tarragona

No és comprensible que comarques que són grans productors d'energia pateixin greus deficiències de subministrament

Paguem la llum igual que a la gran capital malgrat ser-ne els productors. Paguem igual de transport quan resulta que la llum la tenim a casa

La nevada que va portar la borsassa Filomena ha estat singular per aquestes comarques del sud de Catalunya. Només recordo una nevada molt forta que s'hi podia semblar. Era l'any 1956 quan a Gandesa es van arribar a concentrar 35 centímetres de gruix de neu, mentre que aquesta ha estat de 51. A Gandesa, hem tingut talls de llum insignificants. Però no va ser així a molts pobles d'aquestes comarques, alguns dels quals no van disposar de subministrament gairebé durant tot un dia. I això és incomprensible: la Terra Alta produeix tanta electricitat eòlica com per abastir tots els domicilis de la província de Tarragona i encara en sobra un 15%. Les comarques veïnes també en són productores, sobretot de procedència nuclear, d'Ascó i de Vandellòs, sumades a altres provinents també dels molins de vents i d'energia solar que creix de forma exponencial.

Malgrat aquesta gran riquesa productiva d'electricitat, aquestes comarques pateixen greus deficiències de subministrament. I a conseqüència de les fortes nevades, a molts pobles se'ls va tallar la llum quan resulta imprescindible per sobreviure, com altres serveis essencials; abastament d'aigua, atenció sanitària o aliments. Sense electricitat tot es para i sobretot, la calefacció dels habitatges, quan la població que hi viu és de les més enveillides de Catalunya i la necessiten per escalfar-se. Algunes línies de conducció són antigues i amb una ventada, una nevada, una glaçada, una gebrada o una forta pluja, es destrueixen per no haver-les restituït. I així s'han patit tallades de moltes hores a Caseres, Arnes, Capçanes o Falset. Ara, a l'any 2021, ja no és explicable que Caseres, de menys de 200 habitants, es quedí sense subministrament, però resulta intolerable que Falset, capital de

IL·LUSTRACIÓ: ANDREA JEREZ FERNÁNDEZ

comarca, hagi patit tantes hores sense llum. Es veritat que el risc zero no existeix mai. Amb instal·lacions modernes i adequades també pot sobrevenir una avaria, però quan tants cops recau el problema sobre les mateixes comarques, resulta insultant pels seus habitants.

I tot això per què succeeix? La resposta és fàcil: on hi ha pocs vots, els polítics només se'n recorden al moment de demanar-nos que la papereta que hem de dipositar a l'urna ha de ser la del seu color. «És el peix que és mossegat la cuia». Paguem la llum igual que a la gran capital malgrat ser-ne els productors. Paguem igual de transport quan resulta que la llum la tenim a casa. A més patim altres deficiències de comunicacions o d'assistències com ha denunciat el president de la Cambra de Comerç de Reus, Jordi Just, a diferents mitjans de comunicació. Tot plegat resulta ser una greu incongruència que només es pot produir per l'oblit dels governs de Madrid i de Barcelona. Els serveis es van degradant i no se'n construeixen de nous, i els existents tampoc es reparen adequadament.

Tenim a les Terres de l'Ebre les línies ferroviàries R-15 i R-16, que durant anys, les avaries

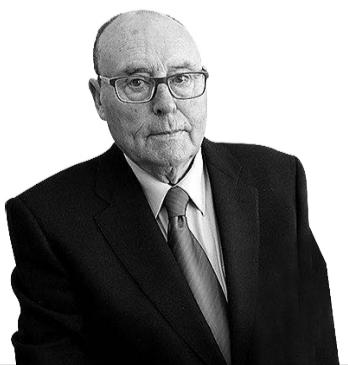
s'han reposat al mínim i trams que podrien circular els trens a 130 per hora no poden sobrepassar el 30 per perill de descarrilament. I així els ciutadans que vivim i subministrem d'electricitat els combois ferroviaris disposem d'un servei de meitat del segle XX. Per viatjar de Riba-roja o Ulldecona a Barcelona costa més de dues hores i mitja, igual que l'any 1950 i en canvi de Barcelona a Madrid amb l'AVE, costa el mateix quan el segle passat necessitava dotze hores. La variant de Gandesa, aprovada l'any 1995, no s'ha construït. Aquest exercici, s'han aplicat 200.000 euros per iniciar el projecte als pressupostos generals de l'Estat que l'any 2012 va caducar obsolet per quedar-se durant anys als calaixos de Madrid. I l'exemple més escandalós el tenim quan una indústria de 150 treballadors d'origen alemany, l'Ajuntament de Gandesa li va regalar els terrenys per instal·lar la fàbrica al seu polígon industrial i no es va poder muntar per manca de fluid elèctric. La presa de pèl és de grau superlatiu.

Són comarques de regressió demogràfica i econòmica des de fa molts anys i els polítics vénen a dir-nos que ens estimen, ens venen «rodes de molí» i com els

pressupostos de Madrid mai arriben, quan reclamem, es justifiquen diant que la promesa no és culpa seva. I les companyies elèctriques no fan res, o poc, per solucionar els problemes malgrat que els seus enormes beneficis els extreuen de comarques com aquestes que són excedentàries en fabricació d'electricitat.

La Terra Alta té 12.000 habitants i produeix electricitat per 800.000. I mentre expresidentes del govern com Aznar o González, cobren d'aquestes companyies sous d'escàndol gràcies al regal «de les portes giratòries» sense moure ni un sol dit. Què en saben aquests senyors de nosaltres? Ells a cobrar, i nosaltres a patir i a callar!

L'any 1956 resultaven explicables els talls de llum. Només havíem passat setze anys de la guerra incivil, les importacions estaven tallades de l'exterior per al govern dictatorial de Franco, i la gent dels nostres pobles, sotmesos i resignats, havien de preparar la llenya a l'estiu per escalfar-se a la llar de foc a l'hivern. Els governs s'hauran «de lligar les sabates ben lligades» per convertir les promeses en realitats i deixar-nos d'explicar «sopars de duro». Hem de viure de realitats i no de promeses!

ANTON MONNER
@diari dtarragona

Cronista de Gandesa